

се разплете, а другиятъ се мъчи, че не може да се освободи отъ влиянието на първия. Щомъ се разплетатъ, и двамата благодарятъ, че сж се освободили. Когато хората сж близо, между тѣхъ става сблъскване. Щомъ се сблъскатъ, двойниците имъ могатъ да се преплетатъ, при което единиятъ отъ тѣхъ може да се умопобърка. Когато е самъ, човѣкъ никога не може да полудѣе, но като мисли за нѣкого, често ставатъ катастрофи. Ето защо, когато човѣкъ трѣгне на пътъ, между много хора, той трѣбва да мисли само за Бога. Върви ли, обаче, пешъ, и то самъ, безъ хора, тогава той е свободенъ да мисли, каквото иска.

Веднѣжъ е дошълъ на земята, човѣкъ трѣбва да знае, че каквото и да се случи въ живота му, всичко е строго опредѣлено, споредъ разумнитѣ закони на природата. Възвишенитѣ същества, които ръководятъ човѣшката еволюция, познаватъ добре законитѣ и постѣпватъ съобразно тѣхъ. Че нѣкой прекаралъ десетъ години въ лудница, това не е важно. За тѣхъ е отъ значение той да научи урока си. Ако го е научилъ, тѣ сж довольни отъ него; ако не го е научилъ, той може да прекара още 20 години въ лудница. Тѣ не гледатъ на живота като обикновени хора. Ако нѣкой е научилъ закона на живота, тѣ веднага прекратяватъ зададената задача, като му даватъ нова. Не е ли научилъ още урока си, тѣ му